

III. PEDAGÓGIAI ALAPELVEIM („vezetői program és stílus“)

Napjaink szociális és társadalmi változásai az oktatás területét sem hagyják érintetlenül. A változás jogszabályi keretei ugyanakkor számos helyen hiányosak (két tannyelvű képzés, szakképzés bizonyos területei, átjárhatóság-tanári szabadság ellentmondásossága stb), s nem csak egyszerően folyamatos kiegészítésre szorulnak, hanem szinte teljesen biztosak lehetünk benne, hogy az éppen aktuális hatalom (oktatásért felelős miniszter) bele is fog nyúlni. Ezért **véleményem szerint a minőség, a hatékonyság és a munkafegyelem biztosítása az oktatás és nevelés bármely területén kortól függetlenül prioritásnak, sőt leglényegesebb alapkövetelménynek tekintendő.**

Elcsépelet frázisnak hangzik, de ugyanakkor örök érvényű mottóként alkalmazható az a tétel, mely szerint az, ami a jelen iskolájában történik ígéretet, reményt jelent a jövő számára.

Az idő viszont visszafordíthatatlan; tanítványaink mindegyike csak egyszer éli meg középiskolás korát, az egyedüli, ami némi, bár korlátozott folytonosságot visz az iskolai életbe a pedagógus személye és az iskola. Ez tovább növeli az amúgy sem kis felelősséget tanáraink vállán. Ezért a jó pedagógust tisztelni kell, s a lehetőségekhez képest anyagilag is meg kell becsülni (minőségi bérpótlékok, címpótlékok, bérkiegészítések, jutalmak, juttatások, órakedvezmények). Természetesen fokozottan óvnunk, gondoznunk, fejleszteniünk kell épített, s természetes környezetünket is.

Fontos továbbá, hogy az évek tapasztalatai alapján megfelelő értékelési (átértékelési) mechanizmusokat munkáljunk ki (a változásoknak megfelelően korrigáljuk a meglévőket), amelyek lehetővé teszik az egyik korosztály esetében tapasztalt működési-nevelési hibák javítását, az azt követő generáció fejlődésében. Függetlenül attól, hogy nem egyszer ellentmondó állásfoglalások elbizonytalaníthatják a pályakezdő (néha a gyakorló) pedagógusokat: **a fiatalokért ott és akkor tehetünk a legtöbbet, ahol, és amikor ők is ott vannak a közelünkben.** Ezért is tartom rendkívül fontosnak a kötelező tanórai kereteken kívüli **tevékenységek megerősítését, bővítését.**

Számtalan embernek tulajdonítják a következő gondolatot: „A demokráciának rengeteg hátránya van, de még nem találtak ki nála jobbat.” Azt nem tudom, ez tényleg így van-e, de én vezetési módszert tekintve elkötelezett híve vagyok a **demokratikus vezetési stílusnak.** Ezért megválasztásom esetén létrehoznám az **igazgatói tanácsot**, melynek tagjai lennének: igazgatóhelyettesek, fenntartó képviselője (igény esetén), a kötelező érettségi tantárgyak munkaközösség-vezetői. Bizonyos döntéseknél bevonnám még legfőbb támogatóink és a szülői munkaközösség egy-egy képviselőjét is. Szintén demokratikus keretek között jelölném ki a munkaközösség-vezetőket, akiknek megbízása meghatározott időre szólna, s annak elteltével maguk a tagok választhatnának újra. Válasszanak olyat, aki a legjobban képviseli érdekeiket, akinek legjobban elfogadják az „utasításait”! Sarkalatos kérdés a **helyettesek** kijelölése is. Nem hagyhatjuk figyelmen kívül a közismereti tantárgyak, s ezen belül is (a szakma nélküli osztályoknak köszönhetően) a humán terület jelentőségének növekedését. Ezért szükségesnek tartom az általános igazgatóhelyettesi munka szétválasztását humán -és reálfelelősökre. Gyakorló osztályfőnökként tapasztalom, milyen jó hatással van akár csak néhány leány tanuló is a közösségre. Ezért is tartom **lényeges szempontnak, hogy az egyik helyettesem (kézenfekvően adódik a humán terület) nő legyen.** Minden területről több erre alkalmas embert ismerek (beleértve a jelenlegieket is). Az iskola jól működik, és sikeres, ez természetesen nem csak az igazgatót, hanem helyetteseit is dicséri, akik nyilván jól végzik munkájukat. Ezért nincs bennem „helyettes váltói” szándék, de tudomásul kell venni, hogy ez egy kiemelten fontos bizalmi állás. Ezért kinevezésem esetén először velük (Urbán Márta, Dian János, Kaszás Gyula, Szlobodnik

Mihály) ülnék le „tárgyalni” a feladatok, és a felelősségek elosztásáról. Amennyiben ezen feltételek valamelyiküknek nem lesz vállalható, csak akkor keresek meg más kollégát. Méghozzá úgy, hogy előtte kikérem az egyes területeken érintettek véleményét is, hiszen szerintem nem csak az igazgatónak, hanem a helyettesnek is elfogadottnak kell lennie! Első olvasásra akár „gyávának” is tűnhet ez az elhatározásom, de csak a vak nem látja, nem könnyű gazdasági évek elé nézünk. Ezt a minőség jelentős romlása nélkül csak összefogással és a tantestület erőteljes bevonásával teljesíthetjük!

Az oktatáspolitikai bizonytalanság, a társadalmi igények megfogalmazásának, közvetítésének esetlegessége miatt vezetői programomat a IV-es részben, több-kevesebb indoklással fogom részletesebben kifejteni. Ez egyben tekinthető koncepcióm alapjának is.

Fábián Gábor igazgató